

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/114/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010412
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17.10.2023, sp. zn. 1T/46/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 8. februára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému
A. B., narodenému XX.X.XXXX v C. D.,
trvale bytom E. F. G. XXXX/XX,
C. D.

u k l a d á

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 17.10.2023, sp. zn. 1T/46/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: dňa XX.XX.XXXX o 09.18 hodine viedol ako vodič osobného motorového vozidla Renault Megane, s evidenčným číslom H., v C. D., pričom pred vjazdom z vedľajšej cesty I., smerom na hlavnú cestu J. H.,

nedal prednosť a vošiel do jazdnej dráhy jemu z ľavej strany po hlavnej ceste prichádzajúcej cyklistke F. K., jazdiacej na bicykli značky Credat sivej farby a narazil do nej ľavou prednou časťou svojho vozidla, čím porušil povinnosť podľa § 4 odsek 1 písmeno c/, § 20 odsek 1 a § 137 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho cyklistka F. K., narodená XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, C. D., utrpela kompresívnu zlomeninu tela driekového stavca L2, v dôsledku ktorého bola hospitalizovaná v nemocnici od 16.02.2022 do 18.02.2022, následne jej bolo odporúčané nosenie bedrového pásu ešte 6 týždňov a bola obmedzená v obvyklom spôsobe života pri vykonávaní základných životných potrieb pri nakupovaní, domácich prácach, hygienických úkonoch.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovaného odsúdil podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona) k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona výkon trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Zároveň podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodeného – Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s., Nitra s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste, v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd v odsudzujúcom rozsudku neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti, pričom so záverom uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nemožno stotožniť a považuje ho za nezákonné. Poukázal na ustanovenia § 31 odsek 2 Trestného zákona, § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, ako i na § 61 odsek 1 Trestného zákona - zmysel trestu zákazu činnosti (R 23/1963), účel trestu zákazu činnosti (R 42/1967, NR 8 Tz 124/1968), generálne preventívny aspekt (ZSP 34/2000), náležité a všestranné zhodnotenie skutočností týkajúcich sa osoby páchatela, jeho doterajšieho života a prostredia, okolnosti prípadu (NR 2 Tz 108/1971), osobu páchatela treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko obžalovanému neuložil trest zákazu činnosti napriek tomu, že obžalovaný svojím konaním porušil dôležité povinnosti vyplývajúce mu zo zákona, následkom čoho došlo k ťažkej ujme na zdraví u poškodenej a taktiež poukázal aj na skutočnosť, že obžalovaný aj v minulosti porušoval povinnosti vyplývajúce zo zákona o cestnej premávke – priestupky, kedy bol obžalovaný postihnutý za telefonovanie počas vedenia motorového vozidla a to najmenej trikrát a priestupok – nerešpektovanie dopravného značenia. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný skutok spáchal dňa 16.02.2022 a po jeho spáchaní bol postihnutý za ďalšie dopravné priestupky a to za nerešpektovanie dopravnej značky STOP a za telefonovanie počas vedenia motorového vozidla, teda z konania obžalovaného vyplýva, že ani po spáchaní skutku neurobil žiadnu sebareflexiu a porušoval pravidlá cestnej premávky a to závažným spôsobom. Namietal, že žiadnym spôsobom teda v predmetnom prípade neobstojí odôvodnenie súdu prvého stupňa v tom smere, že nemožno každú jednu dopravnú nehodu a s tým spojené porušenie predpisov posudzovať rovnako, ale je potrebné prihliadať na konkrétne okolnosti jednotlivého prípadu, nakoľko podľa názoru súdu prvého stupňa, že už samotné trestné konanie bolo ponaučením pre obžalovaného pre dodržiavanie pravidiel cestnej premávky do budúcnosti. Taktiež poukázal na skutočnosť, že nepostačuje konštatovanie, že v prípade uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by obžalovaný prišiel o zamestnanie, teda príjem do rodiny, keďže je živiteľom rodiny, je ženatý a má dve deti, z ktorých dokonca jedno vykonáva športovú činnosť reprezentačne a je závislé na doprave, ktorú zabezpečuje obžalovaný a týmto by rodina prišla o finančné zabezpečenie, keďže strata vodičského oprávnenia nie je skutočnosťou, pre ktorú by mohol zamestnávateľ okamžite skončiť pracovný pomer s obžalovaným, rovnako zákonník práce dáva obžalovanému určitú ochranu pred prípadným ukončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa a na možnosť získania nového zamestnania, napr. výpovedná doba, odstupné, t. j. uložením trestu zákazu činnosti by nebolo priamo ohrozené finančné zabezpečenie rodiny a prepravu dcéry vie zabezpečiť aj ďalší rodič, prípadne iný člen rodiny, teda žiadnym spôsobom odôvodnenie súdu prvého stupňa neobstojí.

Mal za to, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste nezákonné a navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

K odvolaniu prokurátora zaslal obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že v tomto konkrétnom prípade, v rámci ktorého konajúci súd posudzoval okolnosti dopravnej nehody zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj jeho následky, sa jedná o konkrétny, vo svojich skutkových okolnostiach i v následkoch, individualizovaný prípad. Mal za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil skutkové okolnosti prejednávanej kauzy, ako aj správne posúdil jeho osobu, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti a k jej následkom (z jeho strany okrem prejavenej úprimnej samozrejmej ľútosti aj jeho okamžitú a do dnešných dní pretrvávajúcu pomoc poškodenej F. K., ako aj z jeho strany aj v súčasnosti pretrvávajúci záujem o jej osobu a o jej potreby pri zabezpečovaní lekárskej starostlivosti, nákupov, liekov a pod.), z dôvodu ktorého ukladal trest odňatia slobody s určením skúšobnej doby podmieneného odkladu a jeho výkonu v zmysle základnej legislatívou zakotvenej sankcie v dikcii § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Uviedol, že v tomto konkrétnom prípade sa jedná o tzv. nedbanlivostný trestný čin bez toho, aby u jeho osoby bola v čase dopravnej nehody zistená prítomnosť alkoholických, omamných alebo psychotropných látok a napriek zo strany prokuratúry akcentovanému v obsahu písomného zdôvodnenia odvolania proti rozsudku v merite veci, sa u neho nejedná o tzv. agresívneho vodiča, všetky doterajšie priestupky v doprave vyplývajú z toho, že práve z jeho náplne práce, ktorý ročne najazdí tisícky kilometrov, vyplýva každodenné a celodenné vedenie motorového vozidla, kedy sa dopustil predmetných dopravných priestupkov, avšak nie ich závažnejšej formy v podobe prekračovania rýchlosti, ohrozovania iných účastníkov cestnej premávky alebo ich pravidelnej a značnej intenzity, za všetky bol sankcionovaný v priestupkovom tzv. blokovaní konaní a nemal by byť za tieto už právoplatne doriešené priestupkové konania sankcionovaný pri ukladaní trestu v trestnom konaní za dopravnú nehodu zo dňa XX.XX.XXXX. Podľa jeho názoru pri jeho osobe nie je dôvod chrániť spoločnosť pred jeho osobou ukladaním trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože vo vzťahu k jeho osobe žiadna skutočnosť neindikuje jeho laxnosť a ľahostajnosť k dopravným predpisom, ktoré by vyúsťovali do samozrejme sa nerešpektovania dopravných predpisov a taktiež nie je možné ani konštatovať potrebu aplikovať generálny preventívny aspekt trestu zákazu činnosti, na ktorý prokuratúra svojím písomným zdôvodnením odvolania a s poukazom na judikatúru z roku 1967 a 1968 poukazuje, keďže na jeho strane sa jedná o prvý prípad v trestnom konaní riešeného porušenia pravidiel cestnej premávky a nie o pokračovanie alebo o recidívu konaní s potrebou riešenia v trestnom konaní. Uviedol, že nie je zrejmé, prečo je potrebné cez jeho osobu pôsobiť výchovne aj na ostatných členov spoločnosti cez potrebu ukladania trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ako to uvádza prokuratúra opäť s poukazom na judikát z roku 1971 a vychádzajúc len z konštantnej judikatúry, resp. z prevažujúcej judikatúry, podľa ktorej sa pri posudzovaní trestnej činnosti, ktorej základ tvorí porušenie pravidiel cestnej premávky, ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ako to navrhuje prokuratúra, by v tomto konkrétnom prípade bola nerešpektovaná zásada ukladania trestu v zmysle § 34 odsek 3 Trestného zákona – trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, ako aj v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona prvá veta – pomery páchatel'a. Mal za to, že pokiaľ by súdy konajúce v tejto trestnej veci mali za to, že je potrebné ho postihnúť aj iným druhom trestu za súdenu trestnú činnosť aj s ohľadom na sankčný a preventívny účel trestu, je podľa neho namieste s ohľadom na jeho osobu, pomery, možnosti jeho nápravy, postoj k svojej trestnej činnosti a k jej následkom, zväžiť uloženie druhu trestu v zmysle § 32 písmeno d/ Trestného zákona, ktorými rovnako, ako trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, by mal aj prevýchovný a preventívny charakter bez toho, aby jeho následky znášali aj členovia rodiny. Záverom uviedol, že počas skúšobnej doby odkladu výkonu trestu odňatia slobody aj pri vedení motorového vozidla, ale aj pri každodennej inej bežnej činnosti, musí byť ešte viac obozretný a absolútne dôsledne dodržiavať všetky právne normy, pretože v opačnom prípade by sa mohlo stať, že po uplynutí skúšobnej doby by mu bol nariadený výkon uloženého trestu a teda po dobu 18 mesiacov musí aj pri vedení motorového vozidla konať tak, aby žiadnou formou pravidiel cestnej premávky neporušil ani formou priestupku, čím je dostatočne zabezpečený aj preventívny účel jeho potrestania a to aj z hľadiska generálnej prevencie. Mal za to, že konajúci súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol správne, a preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora v zmysle dikcie § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Po určení termínu verejného zasadnutia v prejednávanej veci, bolo odvolaciemu súdu doručené vyjadrenie poškodenej F. K. v ktorom uviedla, že obžalovaný nielen bezprostredne po dopravnej nehode, ale aj v ďalšom období až do súčasnosti jej veľmi pomáhal a pomáha, či už s nákupmi, navštevuje ju, keď potrebuje niekam odviezť autom – k lekárovi, na rehabilitáciu, niečo si vybaviť v meste a podobne – vždy je ochotný ju odviezť, navštevuje ju pomerne často a aj telefonicky ju kontaktuje, ako sa má a či niečo nepotrebuje. Taktiež počas vianočných sviatkov 2023 ju osobne navštívil, rozprávali sa o všeličom

a jednoducho vidí na ňom, že ho tá dopravná nehoda nielen mrzí, že jej spôsobil zranenia, ale naozaj úprimne sa o ňu zaujíma, z ľudského hľadiska sa jedná o veľmi slušného človeka, ktorý jej veľmi pomohol a aj jej pomáha a myslí, že pre obžalovaného je trestom už len to, že sa dopravná nehoda stala a vie od neho, keď sa ho pýtala, či už súd skončil, že ešte bude konanie na Krajskom súde Nitra. Preto by si dovoľila poprosiť o zhovievavosť pri rozhodovaní o obžalovanom, v ktorom, ako aj v jeho rodine (manželke a deťoch), napriek okolnostiam, za ktorých sa spoznali, stretla ľudí, ktorí sú jej veľkou oporou a pomocou.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu nedostavil, pričom mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas, svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 02.02.2024 z dôvodu absolvovania zahraničnej pracovnej cesty a súhlasil, aby sa verejné zasadnutie vytyčené v tejto trestnej veci na termín 08.02.2024 uskutočnilo v jeho neprítomnosti, pričom sa v plnom rozsahu pridrižiava svojich doterajších výpovedí a vyjadrení.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa preto verejné zasadnutie odvolacieho súdu konalo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa s dôvodmi odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky stotožňuje, považoval za potrebné poukázať na to, že zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov rozlišuje 1. Porušenie povinností a 2. Porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom konania, pričom podľa § 137 odsek 2 písmeno e/ citovaného zákona je porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom to, ak vodič počas vedenia vozidla drží v ruke alebo iným spôsobom obsluhuje telefónny prístroj a ak sa takéhoto priestupku obžalovaný dopustil v priebehu niekoľkých posledných rokoch 4-krát, rozhodne nemožno súhlasiť s konštatovaním súdu prvého stupňa, že sa nedopustil žiadneho závažnejšieho porušenia predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a za menej závažné porušenie v žiadnom prípade nemožno považovať ani nerešpektovanie dopravnej značky Stoj, daj prednosť v jazde. Poznamenal, že ak by obžalovaný spôsobil poškodenej menšie zranenia, nemajúce znaky trestného činu, ale jednalo by sa iba o priestupok, správny orgán by mu ako nedisciplinovanému vodičovi s najväčšou pravdepodobnosťou sankciu zákazu činnosti ukladal a spôsobenie závažnejšieho následku v konkrétnej trestnej veci preto reálne nemôže mať za následok miernejší postih páchatela.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v súlade s ustanovením § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o tomto výroku sám, rovnako ako súd prvého stupňa s tým rozdielom, že obžalovanému uloží aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na primerane dlhú dobu.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridrižoval písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a v nadväznosti na prednes zástupcu krajského prokurátora uviedol, že obžalovaný je trestne stíhaný za konkrétny skutok, ku ktorému sa doznal, spolupracoval pri objasňovaní tohto skutku s orgánmi činnými v trestnom konaní a trest uložený mu prvostupňovým súdom ako tzv. hlavný trest, ktorý predpokladá pri tomto druhu trestnej činnosti samotný zákonodarca, mu bol uložený v zákonných medziach a skutočnosť, že sa priznal, ale ani nenamietal rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj jeho celkový postoj k svojej trestnej činnosti, k osobe poškodenej, svedčí o tom, že si je vedomý nebezpečnosti svojho konania nielen pre spoločnosť, ale aj negatívnym dôsledkom, ktoré spôsobil poškodenej. Mal za to, že samotné plynutie skúšobnej doby v prípade ponechania tzv. hlavného trestu, bude na osobu obžalovaného nielen represívny, ale preventívny účinok, pretože akýkoľvek exces v rámci zákona by mohol mať pre neho dôsledok premeny trestu, čím je klient uzročený. V ostatnom zotrval na písomnom vyjadrení a navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania niektorého z dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa správal pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj odvolací súd sa stotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na vyhlásenie obžalovaného a v nadväznosti na zadovážené dôkazy v prípravnom konaní, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a ktoré jednoznačne preukazujú, že skutok spáchal obžalovaný. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a súd jeho vyhlásenie prijal, nevykonal dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadom trestu.

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste však odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa dôsledne nevyhodnotil všetky kritériá rozhodné pre určenie výmery trestu a jeho účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, i keď u obžalovaného prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť a vychádzal zo zníženej hornej hranice trestnej sadzby, uložil obžalovanému síce trest odňatia slobody na dolnej hranici upravenej základnej trestnej sadzby, avšak pre dosiahnutie účelu trestu, hlavne s poukazom na osobu obžalovaného, následok a zavinenie obžalovaného absentovalo uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Tak, ako uvádzal okresný prokurátor v odôvodnení odvolania, aj odvolací súd mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný svojím konaním porušil dôležité povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o cestnej premávke, následkom čoho došlo k ťažkej ujme na zdraví poškodenej. Taktiež sa obžalovaný v krátkej dobe po spáchaní skutku (necelé tri mesiace), dopustil ďalších priestupkov na úseku cestnej premávky a to dňa 13.05.2022 porušenie všeobecnej povinnosti účastníka cestnej premávky – nerešpektoval pokyn vyplývajúci z dopravnej značky a dňa 23.06.2022 závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky tým, že počas vedenia vozidla držal v ruke alebo iným spôsobom obsluhoval telefónny prístroj, pričom celkovo má v karte vodiča zaznamenaných 20 záznamov o priestupkoch (2007-2022), za ktoré priestupky mu boli uložené vždy peňažné sankcie (najčastejšie bol postihovaný za rýchlosť jazdy).

Odvolací súd mal za to, že u obžalovaného nešlo o bežné previnenie v cestnej premávke, ale jednalo sa o jedno z najzávažnejších previnení, a to porušenie dôležitej povinnosti zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s následkom zrážky s cyklistkou, ktorá utrpela podľa vyhodnotenia znalca ťažký úraz, teda obžalovaný porušením dôležitej povinnosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že dopravnú nehodu zavinil obžalovaný, pretože sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla, nerešpektoval dopravné značenie a nedal prednosť poškodenej – cyklistke, jazdiacej po hlavnej ceste, pričom poškodená svojou jazdou nijakým spôsobom nezavinila spoluúčasť na dopravnej nehode.

K námietkam obžalovaného uvádzaným vo vyjadrení k odvolaniu okresného prokurátora, že sa u neho nejedná o tzv. agresívneho vodiča, všetky doterajšie priestupky v doprave vyplynuli z toho, že práve z náplne práce vyplýva jeho každodenné a celodenné vedenie motorového vozidla, kedy sa dopustil predmetných dopravných priestupkov, avšak nie ich závažnejšej formy v podobe prekračovania rýchlosti, bol za ne už sankcionovaný v priestupkovom tzv. blokovom konaní a nemal by byť za ne sankcionovaný pri ukladaní trestu v tomto konaní, že trest má postihovať iba páchatel'a a že počas skúšobnej doby bude dostatočne zabezpečený aj preventívny účel jeho potrestania, odvolací súd opakovane poukazuje na záznamy v evidenčnej karte vodiča obžalovaného, pričom na jeho argumentáciu, že priestupkov sa dopúšťal v dôsledku každodenného vedenia motorového vozidla nemožno ani len marginálne prihliadať, keďže dodržiavanie povinností a pravidiel cestnej premávky má vodič motorového vozidla, nie „jeho zamestnávateľ“.

Argumentáciu súdu prvého stupňa uvádzanú v odôvodnení napadnutého rozsudku, že aj keď obžalovaný porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke a dopravnou nehodou z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, nepristúpil k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá s poukazom na priebeh dopravnej nehody a na osobu obžalovaného, ktorý od začiatku konania spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, ku skutku sa priznával, svoje konanie oľutoval, od začiatku konania až do súčasnosti sa snaží byť nápomocný poškodenej, nepovažoval odvolací súd za dostatočný argument a zároveň konštatovanie, že už samotné trestné konanie je pre obžalovaného dostatočným trestom a zároveň ponaučením pre dodržiavanie pravidiel cestnej premávky do budúcnosti, považoval za predčasné vyhodnotenie „výchovného vplyvu“ podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že práve obžalovaný, ako vodič motorového vozidla, ktorý je dennodenne účastníkom cestnej premávky a vie, že pre svoju prácu vodičské oprávnenie výslovne potrebuje, by mal obzvlášť dbať na dodržiavanie povinností účastníka cestnej premávky a pravidiel cestnej premávky, prejavovať disciplinovanosť vodiča a byť ohľaduplným voči ostatným užívateľom ciest, a preto na základe záznamov v karte vodiča obžalovaného a hlavne s poukazom na následok spôsobenej dopravnej nehody v predmetnej veci, nemožno dôvodne urobiť záver, že na dosiahnutie zákonom ustanoveného účelu trestu postačí len výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odloženého so skúšobnou dobou.

Odvolací súd, akceptáciou všetkých argumentov uvádzaných okresným prokurátorom v odvolaní vo vzťahu k neuloženiu trestu zákazu činnosti dospel k záveru, že iba uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu je neprimerane mierne, a preto z týchto dôvodov obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok a mal za to, že takto uložený trest, vzhľadom na mieru závažnosti spáchaného trestného činu a jeho následku, považoval za primeraný a zodpovedajúci všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej, ako aj v oblasti generálnej prevencie.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj písmeno b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, písmeno e/ ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému postupom podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody 1 rok, ktorý podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 1 rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému zároveň uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 rok.

Takto uložený trest obžalovanému je podľa odvolacieho súdu primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Výrok o nároku poškodeného na náhradu škody zostáva nezmenený vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený výlučne vo výroku o uloženom treste a výrok ohľadne škody je výrokom oddeliteľným od výroku o treste.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.